

aan degelijke uitbouw, gebrek aan grondstof, scherpe buitenlandse concurrentie, enz.).

De in- en de uitvoer vertoonden in 1959 een daling t.o.v. 1958. Van 1958 tot 1959 (tot november) verminderde de invoer van 62,3 mln kg tot 60,1 mln kg, hetzij 3,5 %; de uitvoer liep terug van 11,0 mln kg tot 10,1 mln kg of 8,2 %. De daling van de import was vooral toe te schrijven aan de geringe invoer van verse zeevis (excl. verse haring, makreel en sprot); de terugloop van de uitvoer was te wijten aan de verminderde afzet van verse vis (excl. haring en makreel) en van bewerkte vis.

Op nationaal vlak dient ook nog vermeld te worden de oprichting van de Commissie voor Toegepast Wetenschappelijk Onderzoek in de Zeevisserij. Deze commissie werd op 15 januari 1959 door de Minister van Landbouw opgericht met o.m. als opdracht de meest dringende vraagstukken in het kader van het wetenschappelijk onderzoek in de zeevisserij vast te leggen. Na verschillende vergaderingen kon een uitgebreid studieprogramma opgesteld worden en werden vier werkgroepen met een bepaalde opdracht belast.

* * *

Ook voor het visserijbedrijf werden op 1 januari 1959 de eerste schikkingen van het Verdrag van Rome van kracht, nl. onder vorm van (1) een verlaging van de invoerrechten en (2) een verruiming van de kontinenten.

Uit de cijfergegevens (tot november 1959) blijkt, dat België zich in 1959 meer bij zijn partnerlanden is gaan bevoorraden dan in 1958, terwijl anderzijds minder aan de partnerlanden kon worden verkocht.

In 1959 heeft België meer uit Nederland geïmporteerd en belangrijk minder uit de overige Lid-Staten. In hoofdzaak werd meer bodemvis, makreel, garnalen en conserven uit Nederland betrokken. Met uitzondering van Nederland — voornamelijk voor verse bodemvis en conserven — is de Belgische uitvoer naar de overige E.E.G.-landen sterk gedaald. De hoop op een grotere afzet op de Franse markt kon niet gerealiseerd worden; als oorzaken kunnen vermeld worden de devaluatie van de Franse frank einde 1958 en de toename van de eigen Franse produktie. Verder kon ook de Italiaanse markt niet voldoende bewerkt worden.

P. Hovart.

VISSERIJ

In het afgelopen jaar 1959 kenden praktisch alle sectoren van het visserijbedrijf zowel gunstige als ongunstige aspecten.

Ten opzichte van 1958 is de vissersvloot in 1959 met 8 eenheden verminderd, hetzij van 441 tot 433 vaartuigen. De brutotonnemaat liep terug van 29.105 B. T. tot 27.908 B. T. en de drijfkracht van 73.872 P.K. tot 72.124 P.K. Uit een vergelijking 1958-1959 per scheepsklasse blijkt, dat in de klassen I, IV en VI het aantal vaartuigen verminderde, nl. resp. met 11, 2 en 3 eenheden, terwijl in de klassen II, III en V het aantal vermeerderde, nl. resp. met 3, 2 en 3 eenheden.

In de **produktiesektor** daalde de aanvoer van 1958 tot 1959 van 50,1 mln kg of 509,2 mln F tot 46,1 mln kg of 490,9 mln F. De hoeveelheid verminderde aldus met 8,0 % en de opbrengst met 3,6 %; hieruit resulteerde dan ook een stijging van de gemiddelde aanvoerprijs, nl. van 10,2 tot 10,7 F per kg.

De terugloop van de produktie was in hoofdzaak te wijten aan de geringe aanvoer van bodemvis (—11,8 % voor de hoeveelheid en —7,1 % voor de opbrengst); in deze categorie verminderde vooral de aanvoer van IJslandse vis (kabeljauw, schelvis en koolvis), alsook deze van tong en schol. Bij de pelagische vis (+16,9 % voor de hoeveelheid en +32,7 % voor de waarde) en de schaal- en weekdieren (+22,1 % voor de hoeveelheid en +32,7 % voor de waarde) nam de aanvoer toe. In eerstgenoemde categorie steeg de aanvoer van haring en makreel en in laatstgenoemde deze van garnalen.

Belangrijk voor de produktiesektor was in het afgelopen jaar het van kracht worden van de opvangregeling voor vis. Volgens het systeem van opvangregeling wordt de vis van goede kwaliteit die in de openbare afsnag de vastgestelde minimumprijs niet behaalt, uit de markt genomen. Uit een opvangfonds, dat dank zij het ruim begrip van de centrale overheid kon worden opgericht, krijgt de reder voor zijn opgevangen vis dan een toelage.

In het afgelopen jaar nam het **verbruikspeil** van visprodukten niet toe, terwijl de **visverwerkende nijverheid** met dezelfde problemen bleef kampen (gebrek